

VETERINÀRIA

Cans guia, seleccionats i ensinistrats per ser els companys perfectes

Margalida Palmer guanya el I Concurs de Projectes Veterinaris
Els fills dels col·legiats feliciten enguany les festes de Nadal

Francesc Solà, Miquel Ballester i Pedro Bauzà, reconeguts pel col·lectiu de jubilats

editorial

sumari

- Congrés nacional d'AVEPA	4
- AVEPA: Cursos	5
- Seguretat alimentària	6
- Veterinaris Sense Fronteres • H ^a de la Veterinària	7
- Portada: Cans guia: el company perfecte	8
- Perfil col·legial: Francisco Mascaró Sabater	11
- Actualitat: Concurs de Projectes Veterinaris	12
- Actualitat: Cóctel de Nadal del COVIB	13
- Actualitat: Curs d'auditories • Conveni gestió de residus	14
- Actualitat: Els fills dels col·legiats feliciten les festes	15
- Actualitat: Curs de comunicació a Eivissa	16
- Cas clínic • Col·legi	17
- Els nostres centres veterinaris: Exòtics i +	18
- Col·lectiu de Jubilats	20
- Assessoria jurídica • Art al COVIB	21
- Cas clínic: Resolució	22
- IBABSA: Brot de Botulisme a Palma	23

Un any intens

Amb l'arribada del Nadal ens acostam al final d'un altre any. I per això aprofitam per desitjar-vos unes bones festes amb companyia de tots aquells que estimau, així com un bon any 2013, que esperam sigui més favorable que aquest que acaba.

Sense cap dubte aquest 2012 ha estat dur i difícil i al que hem patit les terribles conseqüències d'una crisi devastadora: acomiadaments de veterinaris al sector públic, retalls de partides econòmiques destinades a la sanitat animal, increment de les reclamacions contra veterinaris, augment de les denúncies per intrusisme, campanyes d'identificació d'ètica dubtosa, i com a colofó la pujada dels tipus de l'IVA pels serveis veterinaris del sector d'animals no destinats a la producció.

Tot plegat un bon conjunt d'amenaques i problemes per a la nostra professió que ha suposat que l'activitat del COVIB hagi estat intensa i, en molts de moments esgotadora per tal de aturar, corregir i minimitzar les conseqüències de totes aquestes agressions en el conjunt de col·legiades i col·legiats. Però també hem de parlar de l'assoliment d'objectius, com la renovació del conveni d'identificació dels cans, un gran desenvolupament de les activitats i beques formatives i l'aturada d'activitats contraries a la legalitat, com la primera sentència de condemna per intrusisme i la intervenció administrativa en front de denúncies presentades pel COVIB contra situacions de gran impacte col·legial i social.

I malgrat sempre queda una sensació d'insatisfacció, de poder aconseguir més, volem aprofitar per agrair la vostra comprensió i el suport, ajuda i col·laboració que molts de vosaltres ens heu donat. Tot això és el que ens permet carregar l'energia necessària per continuar treballant i enfrontar els reptes d'un any tant important com aquest 2013.

47è Congrés d'AVEPA-SEVC a Barcelona

El congrés dels veterinaris d'animals de companyia de 2012 reuneix a més de 2.700 delegats en el programa científic, més d'un centenar d'empreses col·laboradores i un miler de participants a l'exposició comercial

El passat 20 d'octubre va concloure la 47ena edició del Congrés d'AVEPA i sise-
 na edició del Congrés SEVC, celebrat a
 les instal·lacions de la Fira de Barcelona.
 La important presència de tots els repre-
 sentants del sector (veterinaris, ATV, per-
 sonal de clínica veterinària, empreses del
 sector, distribuïdors, etc.) varen convertir
 a aquesta edició de nou en la cita obliga-
 da per als qui participen del sector de la
 clínica d'animals de companyia. Més de
 2.700 delegats en el programa científic,
 105 empreses col·laboradores i més de
 1.000 participants a l'exposició comercial,
 entre visitants i representants d'empreses
 comercials, feren del 47è Congrés una
 cita imprescindible per a qui desitges
 estar al corrent de l'evolució de la profes-
 sió i del sector veterinari.

El programa científic, distribuït en 8
 sales de conferències, va ser el marc en
 el qual 80 ponents nacionals i estrangers,
 eminents o noves figures de la ciència i

de la clínica veterinària, pogueren com-
 partir amb els assistents les seves experi-
 ències clíniques. Entre aquestes, desta-
 caven les més de 15 hores dedicades a
 medicina interna, o els tres dies conse-
 cutius de sessions sobre gestió de cen-
 tres veterinaris.

Enguany es baté de nou el rècord de
 participació i propostes dels propis dele-
 gats en forma de presentacions científiques
 en format pòster. Més de 130 foren els
 pòsters acceptats per a la seva disposició,
 donant mostra de l'alt grau d'interès d'aquesta
 forma de compartir coneixement i experiències.

Un comentari apart mereix l'èxit obtingut
 en la convocatòria dels tallers. Amb una ocu-
 pació del 95% de les places ofertes, els 15
 tallers presentats demostraren ser l'opció per-
 fecta per als més de 220 veterinaris que vol-
 gueren formar-se en les tècniques més no-
 ves i familiaritzar-se amb la utilització de nous equi-
 paments i procediments mèdics i quirúrgics.

ments i procediments mèdics i quirúrgics.

Els actes socials del congrés, entre els
 quals es produí una inauguració de l'ex-
 posició comercial i una recepció per als
 delegats internacionals, es varen comple-
 tar amb una festa per a tots els partici-
 pants en la qual més de 900 persones
 van poder gaudir de menjar, beguda,
 música i ball. Tot plegat s'aconseguí amb
 la important col·laboració dels principals
 patrocinadors: Affinity, Elanco, Royal
 Canin, i Nestle Purina.

Finalment, el Congrés Nacional d'AVE-
 PA ja ha marcat la cita per a l'any 2013,
 concretament del 17 al 19 d'octubre, a
 les instal·lacions de la Fira de Barcelona,
 on reconeguts especialistes internacionals
 com Guillermo Couto, DeNicola i Stanley
 Marks (Medicina Interna), Martin Becker
 (Gestió de centres veterinaris), S.
 Romagnoli i S. Murphy (Medicina Felina),
 entre d'altres, atrauran sens dubte de nou
 a la veterinària Espanyola i Europea.

Fotos cedides per AVEPA

Traumatologia i ortopèdia a Palma

El passat 17 novembre se celebrà a l'hotel Valaparaíso Palace el darrer curs de Formació Continuada que havia programat AVEPA per enguany, un taller de traumatologia i ortopèdia per a manescals que no s'hi dediquen específicament. El ponent va ser Àngel Rubio, veterinari-soci del Centre Clínic Veterinari Indauchu a Bilbao i membre del comitè científic del GEVO, el qual tractà de manera molt amena davant unes 60 persones la presentació i abordatge dels principals problemes ortopèdics amb què es pot trobar el veterinari no especialista en traumatologia en la clínica diària.

Foto cedida per Joan Riera

Interactiu seminari de coixeses i neurologia a Eivissa

L'Hotel Los Molinos d'Eivissa acollí el passat 27 d'octubre el Seminari d'Abordatge Diagnòstic de Coixeses i Neurologia, que va ser donat per Cristóbal Frías i Juan Pablo Zafra, en col·laboració amb Pfizer, Agorienda i Affinity. Frías és veterinari director de l'Hospital Lepanto de Sevilla, mentre que Zafra és professor titular de la Facultat de Veterinària de la Universitat de Las Palmas de Gran Canària i responsable del

servei de Traumatologia i cirurgia espinal de l'Hospital Veterinari Sierra de Madrid.

Un total de 19 col·legiats s'apuntaren al curs, que provocà la interacció entre alumnes i professors mitjançant un sistema de comandaments a distància que permetia la formulació i contestació de preguntes. En finalitzar el curs els laboratoris organitzadors sortejaren diferents premis com un lot de llibres, navegadors, pernils salats, etc. Sobra dir que tothom acabà el seminari ben content.

Seminari de dermatologia a Menorca per acabar l'any

La veterinària Mar Bardagí impartí a finals de novembre a l'hotel Capri de Maó un seminari de dermatologia organitzat per AVEPA Balears i el COVIB en el qual es féu una revisió completa de la casuística d'otitis en el ca i el moix i es parlà de resistències bacterianes, a més d'il·lustrar les explicacions amb diversos casos clínics. Bardagí és llicenciada en Veterinària per la UAB i membre de Societat Europea de Dermatologia Veterinària i del comitè científic del Grup d'Especialistes en Dermatologia d'AVEPA.

5

Lluís Bosch imparteix el Seminari d'UCI a Menorca

El veterinari mallorquí Lluís Bosch, co-responsable del Servei d'Emergències i Cures Intensives de l'Hospital Clínic Veterinària-UAB des de 2009, oferí el passat 3 de novembre a l'hotel Capri de Menorca i davant una quinzena de col·legiats el Seminari d'UCI. La xerrada es va centrar principalment en l'abordatge del pacient amb problemes respiratoris i en l'enfocament del pacient politrauma-

titzat. Bosch, que és també professor associat del Departament de Medicina i Cirurgia Animal de la Universitat Autònoma de Barcelona, realitzà primer una aproximació a les urgències respiratòries per passar després a explicar la monitorització del pacient amb patologia respiratòria i les diferents opcions de tractament en pacients amb malaltia respiratòria.

Foto cedida per Sofia Sánchez

AVESA celebra a Santander les XII Jornades de la Carn i la Seguretat Alimentària

L'Associació de Veterinaris Especialistes en Seguretat Alimentària (AVESA) organitzà els passats 8 i 9 de novembre les XXII Jornades Nacionals de la Carn i la Seguretat Alimentària, que tingueren lloc a les cavallerisses del Palau de la Magdalena, a Santander. Les jornades, dirigides als professionals, a la indústria i a les institucions implicades en la cadena alimentària, s'organitzen per tal de propi-

Alguns països han desenvolupat procediments que abasten molts aspectes i sectors mentre que en altres, com és el cas d'Espanya, no han estat desenvolupats. En qualsevol cas, aquesta eina passa perquè els estats membres sol·licitin i regulin els aspectes que consideren que han de flexibilitzar. A causa del desenvolupament d'aquests criteris de flexibilització alguns països, després de l'aplicació

requisits en la indústria pel que fa a infraestructures, equips així com formació en benestar animal dels empleats, que al seu torn deriven en nous reptes de coordinació entre les administracions competents i el propi sector industrial. Queda palès que les successives visites de la FVO en matèria de benestar animal han portat una clara millora en l'aplicació dels reglaments.

Se propicia el diàleg i l'intercanvi de coneixements relacionats amb la seguretat dels aliments

ciar el diàleg i l'intercanvi d'experiències i coneixements científics i tècnics relacionats amb la seguretat dels aliments. El programa s'ocupà del sector carni però també d'aspectes generals i específics dels sectors lacti i de la pesca. Els participants abordaren en taules rodones i ponències temes com el nou marc legislatiu en el control oficial de carns en escorxadors, el benestar animal com enfocament pràctic de les noves disposicions en transport i escorxadors, o el control sanitari i veterinari a la importació d'aliments procedents de tercers països.

Les conclusions de les jornades foren les següents:

1. L'eina de flexibilització que ofereix el paquet d'higiene està aplicant de forma molt desigual en els països de la UE.

del paquet d'higiene, no han hagut de tancar establiments de produccions locals i / o de capacitat reduïda.

2. El nou marc legislatiu de control oficial de carns en escorxadors ens presenta un procés integrat basat en anàlisi de risc i amb una responsabilitat clarament definida cap a l'operador de la indústria alimentària. Amb aquest nou marc legislatiu el veterinari oficial ha de tenir una formació extensa en sistemes APPCC, auditories i ser capaç de donar consell i suport a l'operador alimentari. El model d'inspecció d'aus a França ens mostra un procés integrat en el qual el veterinari oficial té una tasca més d'auditor, conseller i supervisor, que d'inspector.

3. L'aplicació del Reglament 1099/2009 a partir l'I de gener requereix de nous

4. Els productes de qualitat diferenciada, que així s'orienten, poden garantir a través dels seus plecs qualitats nutricionals superiors.

5. Els controls sanitaris i veterinaris de productes alimentaris procedents de tercers països davant la seva evident heterogeneïtat tant en productes com en el difús de la normativa d'aplicació requereixen d'un esforç de cooperació i coordinació entre les diferents autoritats i organismes oficials implicats.

6. El sector de la llet és, dins del sector de l'alimentació, un dels de més alt nivell de control en Seguretat Alimentària. El futur del sector passa per una anàlisi profunda dels models de producció i els costos sense perdre de vista aspectes com els mediambientals.

7. Alguns dels problemes en Seguretat Alimentària dels productes de la pesca són els paràsits, la histamina, la listèria monocitògenes i els metalls pesants. Existeixen actualment sistemes ràpids d'scrennig que permeten una valoració ràpida de molts d'aquests riscos que convé que es tinguin en compte.

Canvi d'imatge de Veterinaris Sense Fronteres

Durant gairebé 15 anys, la nostra imatge actual ens ha acompanyat i ens ha identificat com una organització professional integrada en el moviment Sense Fronteres. La imatge de la qual ens acompanyem avui, ja ha complert la seva funció de representar-nos dins del sector de les ONGD i distingir-nos com una ONG especialitzada en l'àmbit rural.

Al llarg d'aquestes dècades s'han produït profundes transformacions al món tal com el coneixem i en el context agroalimentari mundial. Paral·lelament, VSF ha anat transformant-se per poder donar una resposta a aquests reptes globals. Fa alguns anys vam fer una apos-

ta per un canvi en la nostra manera d'entendre la cooperació, la vam començar a considerar una eina al servei d'un objectiu polític: la Sobirania Alimentària. En aquest marc, les nostres accions i els nostres esforços estan i continuaran estant centrats a donar suport a les organitzacions pageses en la seva lluita per aconseguir aquest objectiu.

A VSF no oblidem la nostra història però mirem amb il·lusió un futur ple de reptes en el qual les organitzacions que treballem per la Sobirania Alimentària tenim un important paper en la construcció d'alternatives al Capitalisme Global. Aquest és un VSF que es consolida en la seva lluita contra el poder de l'agronegoci i per la Sobirania Alimentària, reafir-

mant el seu suport a les organitzacions camperoles del Nord i del Sud Global.

Aquesta aposta adquireix forma en el nou logotip i identitat visual que presentem, un logotip que transmet la nostra visió global que transcendeix les visions Nord/Sud.

Som una organització en constant moviment que vol reaccionar davant els reptes i el context canviant en el qual desenvolupem la nostra activitat. La foto es completa afegint a les nostres sigles una declaració d'intencions: JUSTÍCIA ALIMENTÀRIA GLOBAL.

Esperem que compartiu amb nosaltres aquesta il·lusió per continuar avançant. T'esperem a www.vsf.org.es i illesbalears@vsf.org.es.

La història de la Veterinària a les Illes Balears

Capítulo 12. 1902. Fundación del Colegio Veterinario de Baleares

Como ya se ha comentado anteriormente, en 1884 se fundó la Asociación Veterinaria de Baleares, que fue el primer ente legal de protección y dignificación de la profesión veterinaria en nuestras Islas. A pesar de las iniciativas que el ente llevó a cabo, exigiendo a los Ayuntamientos la presencia de veterinarios en los mataderos municipales y en los sacrificios de cerdos en domicilios particulares, y luchando especialmente contra el intrusismo, que parecía ser el azote de la profesión por la desidia con que muchas autoridades municipales y provinciales ejercían su autoridad, era de cada vez más evidente que si las Asociaciones no gozaban de un respaldo legal y comprometido de la Administración se tornaba más difícil avanzar en los temas de salud pública que afectaban a la población.

Por otra parte, las tarifas de honorarios que la administración municipal pagaba a los veterinarios por las tareas de inspección eran tan exiguas que no había reunión alguna en estas asociaciones en que no se levantaran fuertes quejas sobre tan delicado tema. En este sentido, las profesiones médica y farmacéutica se habían adelantado a la veterinaria crean-

do sus Colegios, con unos resultados considerados como "altamente beneficiosos", de tal forma que en 1898 se planteó ya para todos la colegiación obligatoria, que aunque no fue decretada hasta más

adelante, se consideró como un impulso decisivo para la creación de los primeros Colegios profesionales veterinarios.

Con este decisión se pretendía cubrir tres frentes especialmente importantes

para la profesión: la independencia respecto al partido político de turno, que afectaba grandemente a la lucha contra el intrusismo; crear un marco de socorros mutuos en la profesión y la organización estrictamente profesional de las asociaciones de profesiones sanitarias, la mayoría de ellas movidas anteriormente por idearios políticos.

El 29 de enero de 1902 se celebró en Palma una Asamblea de Veterinarios de Baleares a la que concurrieron 22 profesores con la finalidad de aprobar los estatutos por los que se regiría el nuevo Colegio. Una vez leídos y debatidos fueron aprobados, procediéndose después a la elección y nombramiento de la Junta Directiva, que quedó así constituida: Presidente: Antonio Bosch Miralles; Vicepresidente: Pedro Soler; Tesorero: Salvador Pastor; Contador: Francisco Font; Bibliotecario: Miguel Carbonell; Vocales natos: los Subdelegados de cada uno de los distritos de la provincia; Secretario: Lorenzo Riera; y Vicesecretario: Buenaventura Barceló.

Se iniciaba así un nuevo camino para la profesión veterinaria

TOMEU ANGUERA

El company perfecte

Preparats des de que són cadells per complir una missió, els cans guia ofereixen als seus usuaris uns avantatges inigualables a l'hora que duen implícites unes obligacions que no tothom està disposat a assumir

limitat número d'animals disponibles, fet que allarga el procés en el temps. Per altra costat, les grans exigències que posa la Fundació ONCE del Gos Guia al procés de selecció d'usuaris també retarden l'adjudicació". Tant és així, que els demandants han de superar satisfactoriament fins a quatre proves avaluatives, relatives a mobilitat adequada, condicions socials, condicions psicològiques i informe mèdic del sol·licitant. Només després podran accedir-ne a un... Sempre i quan ja estigui ensinistrat. "Totes aquestes exigències donen una idea de les grans responsabilitats que es contreen en tenir un ca guia", clou Mari Carmen.

La Fundació ONCE del Gos Guia, a Madrid, és la nau nodrissa d'aquests animals. A l'Escola d'Ensinistrament, que funciona des de 1998, s'han lliurat més de 1.000 cans de manera gratuïta a persones amb diferents discapacitats visuals (uns 130 el passat any). El sistema de cessió és simple, tot i les seves exigències. Una vegada superades les quatre proves, l'usuari firma un contracte amb la Fundació pel qual obté l'usdefruit de l'animal, normalment per un període de 10-12 anys, que és el temps que un ca d'aquestes característiques serveix per al seu comès. Posteriorment, l'usuari té el dret de quedar-se'l, però ja no com a ca guia. Habitualment, aquest dret se fa efectiu. Simon Martí és el director del Centre de Crià de l'escola en els apartats de reproducció i pediatria. Explica que les races amb més bon caràcter i més aptes per a l'aprenentatge són el

"Renuncia a ser ell per passar a formar part de tu. És una sensació molt mala d'explicar amb paraules". En aquestes termes se refereix Mari Carmen Soler a Jarold, el seu ca guia des de fa més de tres anys. Asseguda al seu despatx del tercer pis de l'edifici de l'ONCE, al carrer de Manacor de Palma, na Mari Carmen parla amb una mescla de tendresa i devoció del llaurador que roman estès als peus, sota la taula. Mari Carmen és la presidenta del Consell Territorial de l'ONCE a les Balears i té ca guia des de 2009, quan aconseguí l'usdefruit de l'animal. Diu que "el principal avantatge del ca guia és que millora la mobilitat de l'usuari, especialment en els espais oberts, apart de donar-te seguretat per l'elevat grau de confiança que diposites en ell". "També -afegeix- hi ha uns components sentimentals, de companyia i afecte, que no se poden

quantificar. És una gran ajuda. L'hi recomanaria qualsevol persona a la que li agradin els animals".

Demanada sobre el número de cans guia a les Illes, Mari Carmen respon: "Els usuaris de ca guia a les Balears són pocs, uns 14 ò 15", calcula. "I té la seva explicació", afegeix. (Curiosament, a casa seva se'n concentren dos ja que també hi viu en Poli, el ca guia del seu home). I així és, perquè malgrat que els beneficis que ofereixen són inexplicables, com ella mateix reitera, el procediment d'adjudicació d'un ca guia és llarg i costós, i la llista d'espera és a dia d'avui de fins a quatre anys. De fet, na Mari Carmen va haver d'esperar tot aquest temps quan en l'any 2005 es decidí a demanar-ne un. La demora es deu a la confluència de diversos factors, des del seu punt de vista. "Per una banda -argumenta-, hi ha un elevat número de sol·licituds i un

llaurador, el golden retriever i el pastor alemany. Senyala que es tracta d'animals disciplinats, intel·ligents, afectuosos i dòcils, perfectes per acompanyar persones amb discapacitat visual.

Procés exigent

L'educació d'un gos guia comença gairebé en el moment del seu naixement. Als dos mesos passa a formar part integrant d'una família, que l'acull fins que el gos compleix més o manco un any. Diu Mari Carmen que "és un procés de socialització dels cadells". Segons s'explica des de la Fundació, aquest període en què el cadell està en adopció és vital. Conviu amb persones en el si de la família educadora, siguin nens o grans, i aprèn a comportar-se

alhora que adquireix una educació bàsica. Paral·lelament, se li ensenya a acatar ordres senzilles i a reconèixer l'autoritat. Aquesta delicada tasca es fa sota el control i l'orientació dels especialistes del centre d'ensinistrament, que vigilen, a més a més, la salut i les condicions higièniques del futur gos guia. En finalitzar aquesta primera fase l'animal torna a l'Escola d'Ensinistrament, on al llarg de quatre mesos treballarà amb els entrenadors els aspectes bàsics d'allò que serà la seva funció com a guia: assenyalar vorades i obstacles, cercar el camí entre les innumerables barreres de les ciutats, comportar-se en àmbits públics, reforçar l'obediència, etcètera.

Per altra banda, els responsables veterinaris de la Fundació mantenen un

seguiment físic de l'animal, que és esterilitzat. Tota vegada se'l considera apte, arriba el moment d'entrar en contacte amb l'usuari, la persona a la qual estarà lligat gairebé de per vida. Recorda Mari Carmen que "vaig anar a Madrid a conèixer-lo i férem un curs d'adaptació d'unes tres setmanes". "Després -continua- vinguérem plegats a Mallorca amb un instructor. En Jarold conegué ca meva, les meves rutines, el meu lloc de feina... En una paraula, s'adaptà a la que havia de ser la seva nova vida".

Senyala Mari Carmen que el període de normalització de la situació dura entre sis mesos i un any i analitza aquesta fase: "No és una situació fàcil perquè, en primer lloc, l'animal s'ha adaptat a un

Fundació ONCE del Gos Guia i races més comuns

A dia d'avui, la major part dels cans guia que hi ha a l'Estat, un milenar, procedeixen de la Fundació Once del Gos Guia. A més, dues escoles nord-americanes, 'Leader Dogs for the Blind' de Rochester i 'Guiding Eyes for the Blind' de Nova York, envien una part dels animals que se graduen

cada any, al voltant d'un centenar. A la Fundació es treballa amb les races llaurador, golden retriever i pastor alemany. El llaurador és raça emprada amb més freqüència per la seva sociabilitat, adaptabilitat a tots els entorns i situacions, sent més controlable que les altres dues. El Golden

retriever és un animal sensible, amb iniciativa i intel·ligent, que requereix un maneig més específic per mor de la seva capritxositat; mentre que el pastor animal és dinàmic, ràpid i resolutiu, si bé pel seu temperament, fa necessari un elevat grau de compenetració amb l'usuari.

nou àmbit. Segon, tu has de conèixer el que tens entre mans i has de dipositar molta part de la teva confiança, per no dir tota, en un animal que coneixes des de fa poques setmanes. I, tercer, perquè t'has de guanyar la seva confiança. Has de ser estricte perquè sempre seguit te posa a prova, però també has de saber donar-li un premi per reconèixer-li una feina ben feta". En aquest moment en Jarold lladra, es remou als peus de la seva propietària i torna a tombar-se sobre les rajoles, com si entengués el que es parla.

Assenyala Mari Carmen els avantatges del ca guia, però també vol referir-se a les obligacions que es contreen. "Els usuaris han de superar unes proves molt exigents, com si es tractés d'un procés de selecció per enviar-te a l'espai exterior. A més, a banda d'això, s'han de fer visites periòdiques al veterinari per passar determinades analítiques, els resultats de les quals s'envien dos cops a l'any a Madrid. Finalment, també s'ha de remetre un informe anual a la Fundació per informar de la situació del ca i de la teva personal".

Tina Cañellas i Fernando Sánchez, de la Clínica Camp Rodó, són els veterinaris de Jarold. No fan distincions entre ell i els altres pacients, si bé reconeixen que el ca guia té un comportament, físic i etològic,

diferent. "Aquests animals solen estar saníssims. S'ha de tenir en compte que són seleccionats i tractats genèticament des d'abans del seu naixement i se'ls controla molt els colzes, les espatlles i la displàsia de maluc... que són els grans problemes físics que poden tenir. Així mateix, en el cas de la raça llaurador, poden tenir qualche problema digestiu perquè són cans grans que mengen molt", explica Tina Cañellas. Jarold visita al manco dues vegades la consulta del Camp Rodó, on "es sotmès a l'anàlítica de leishmània, brucel·losi i leptospirosi, tres malalties transmissibles als humans, que és

obligatòria, i després se li duu un control físic i mèdic regular. A més, anualment se'l vacuna contra la ràbia", explica Tina. "Però sempre sol caure alguna visita més per fer una desparasitació, una otitis, qualche accident...", afegeix la veterinària mentre Jarold li ensuma la butxaca de la bata, coneixedor de que allà na Tina guarda llepolies per als seus pacients preferits. Després de la visita al manescal, amb un grapat de llepolies a l'estómac, Jarold guia Mari Carmen fins l'aturada de l'autobús més pròxim. Fa la seva feina de cada dia... però un poquet més content.

10

Foto cedida per Simón Martí

Simón Martí Angulo, veterinari de la FOPG

puguin sorgir, com ferides, otitis, conjuntivitis, dermatitis etc. en el dia a dia.

- Quins elements s'han de tenir més en compte per a la idoneïtat o no d'un animal a l'hora de convertir-se en gos guia?
- Que l'estructura de malucs, dels colzes i les espatlles sigui adequada per al treball que realitzaran com cans guies, que tinguin unes analítiques periòdiques que estiguin dins de la normalitat en tots els seus paràmetres i que no presentin patologies cròniques que puguin afectar al seu futur treball.

- Com funciona el procés de cria dels futurs gossos guia?
- El procés de cria comença amb la selecció dels reproductors, els quals han d'estar lliures de patologies heretables. Principalment valorem que estiguin

exempts de displàsia de maluc, displàsia de colzes i les espatlles, lliures d'APR. A tots se'ls realitza un ecocardiograma doppler color per descartar patologies congènites cardíques que puguin transmetre a la descendència. Les seves analítiques han d'estar dins de la normalitat, han d'estar lliures de leishmània, brucel·la canis i Leptospira. És a dir, la idea és evitar com sigui la possible transmissió de patologies a la descendència. Un cop seleccionats els reproductors s'estableixen els encreuaments més òptims des del punt de vista del caràcter i de la selecció.

- ¿Com s'ha arribat fins aquí?
- Amb molta feina i esforç per part d'un equip de treball en el qual totes les peces són fonamentals. A més, hi ha hagut una gran dosi d'entusiasme per dur a terme aquest gran projecte.

- Quina és la seva funció a la Fundació?
- El control clínic integral dels gossos que són a l'Escola, des del part i el naixement fins que es graduen. Aquest control té diverses parts i engloba els protocols clínics de control periòdics, les vacunacions, les castracions i esterilitzacions que cal realitzar a tots els gossos i també el control i el tractament de totes les patologies que

Francisco Mascaró Sabater

Del Líban a la dura realitat actual

Francisco Mascaró se ficà aquest estiu en el túnel del temps. Viatjà mig segle enrere i experimentà situacions i fets que devien succeir aquí en els anys 50 ò 60. Aquest jove veterinari mallorquí (Palmanova, 1987) passà 10 dies a la base militar Miguel de Cervantes, al Líban. Acompanyà la Unitat CIMIC de la ONU amb el propòsit de cobrir les necessitats de la població en matèria de salut animal. Ho féu amb dos professors de la Facultat de Veterinària de la Universitat de Saragossa, amb els quals

feines: diagnòstics del ramat, eminentment boví de llet i cabrum; maneig d'animals i proveir de desparasitaris", recorda. El veterinari destaca que es trobaven animals fermats de potes, pasturant a zones sense pastura... i confessa que el que més l'impactà va ser la manera de triar les finques que havien de visitar: "Ens reuníem amb el xeic, batle o mandatari del poble, que se rumiava si ens deixava passar o no, i que ens indicava a quins pagesos havíem de visitar: Gairebé tots eren amics o cone-

l'alumnat a la Junta de la facultat o delegat de l'equip de rugbi de Veterinària, a banda de convertir la cafeteria en una segona casa. Acabats els cinc anys amplià estudis i cursà dos màsters. Actualment, manté l'esperança de poder fer el doctorat el dia de demà, però és conscient de la minva de projectes i la reducció de beques en investigació que s'ha produït en els darrers anys, fet pel qual prefereix pensar en present. "La meua idea en arribar del Líban a principis de setembre era trobar una 'feineta' a qualche clínica de petits animals per entrar en contacte amb aquest àmbit, que gairebé no he treballat. Lògicament, els clínics requereixen col·legiats amb una certa experiència, que és el que a mi me falta. Jo el que cerco és una col·laboració per aprendre i poder pagar-me al manco la benzina", reconeix. Però Francisco Mascaró no sap estar quiet. De fet, des de que començà la carrera, l'any 2005, estrany ha estat el moment de la seva vida en el que no ha fet res. Fa dos anys va ser ajudant del departament de Clínica Animal a la Facultat d'Agronomia i veterinària de Rio Cuarto (Argentina), on hi passà dos mesos i on compaginà aquesta feina amb unes pràctiques al 'Centro de Reproducción Equina del Salado'; Passà per l'IBABSA o fou voluntari de la 'Fundación Quebrantahuesos', als Pics d'Europa. Per això ara, malgrat les dificultats, no en serà una excepció. El seu caràcter inquiet l'ha dut a explotar la seva passió pels animals, iniciant a casa seva la cria de crustacis. "Vaig començar comprant una peixera i criant gambes i crancs de riu. Ara ja en tinc algunes més i gràcies a que he pogut vendre algunes cries, m'entretinc amb aquesta afició. He fet *Cambarellus patzcuarensis* "Orange", *Neocaridina heteropoda* (Salvatge, Cherry, Orange, Yellow i Rilli) i ara estic amb la *Caridina multidentata*, però és un poc complicat", explica. "A més -afegeix- crec que ma mare ja me vol fer fora". També continua fent de veterinari a temps parcial a la finca familiar:

"La qüestió és no estar aturat", clou aquest jove col·legiat immers en una lluita quotidiana amb la realitat que li ha tocat viure.

Fotos cedides per Francisco Mascaró

passà llargues i intenses jornades recurrent desenes de granges perdudes d'aquest país, situat a la part més oriental del Mediterrani, entre Israel i Síria, i que es troba en una fràgil situació d'alerta permanent pels conflictes que l'envolten. Acabada la carrera i amb dos Màsters a la butxaca, Francisco (Kiko per als amics), decidí que havia de menester una experiència vital abans de tornar a Mallorca i el que començà com una conversa de cafeteria acabà convertint-se en un viatge organitzat a Orient Pròxim. "Estàvem a la localitat de Marjayoun i recorríem la zona en 'jeeps' de la unitat CIMIC, que té la missió de recollir i processar informació sobre les necessitats que tenen els diferents pobles i aldees del país. Nosaltres fèiem bàsicament tres

guts". Però hagué de tornar al present, a l'any 2012, i ha pogut tocar amb les mans el que intuïa. "Duc dos mesos cercant feina de veterinari. He enviat el meu currículum per tot arreu però de moment no hi hagut sort", lamenta.

Francisco Mascaró es sentí atret pels animals des de ben jovenet, quan son pare adquirí una finca amb animals a Campanet, on passava els caps de setmana. Decidí que estudiaria veterinària o biologia marina, però diverses casualitats el dugueren a decantar-se per la primera. Així, amb 18 anys es trobà vivint tot sol a un petit pis situat just davant la Facultat de Veterinària de Saragossa. Aquesta situació el dugué tot d'una a combregar amb l'estil de vida universitari, passant a ser representant de

Margalida Palmer guanya el I Concurs de Projectes Veterinaris del COVIB

'Allotjament certificat per veterinaris' projecta la certificació per permetre l'entrada de mascotes a diferents allotjaments turístics de l'Illa

El treball 'Allotjament certificat per veterinaris', de Margalida Palmer, ha guanyat el Concurs de Projectes Veterinaris que enguany ha organitzat el COVIB per donar veu als col·legiats i fer realitat algunes iniciatives que repercuteixen positivament en el col·lectiu veterinari. La comissió avaluadora, formada per vuit membres, se reuní el passat dia 8 de novembre a la seu del Col·legi de Metges per analitzar i puntuar els quatre projectes presentats. El jurat se decantà per la proposta de Palmer, que planteja la certificació d'allotjaments turístics que permetin l'entrada de mascotes mitjançant l'elaboració d'una norma que serveixi com a base pel procés de certificació per obtenir un distintiu específic. La Junta directiva, reunida amb caràcter extraordinari per a l'ocasió, va ser informada dels resultats i anuncià el nom del projecte guanyador. Palmer s'imposà a la resta de participants, que havien presentat projectes terapèutics i pedagògics relacionats amb cans (dos d'ells) i de seguretat alimentària. La dotació econòmica per al concurs ascendia a 30.000 euros i la Junta fixà la possibilitat de que, en cas que el primer premi no cobrés la totalitat del pressupost, el sobrant podia

recaure en el segon classificat. I així succeí amb el projecte de Rosa Maria Lull en l'àmbit de la seguretat alimentària.

A finals de l'any passat, el COVIB decidí posar en marxa aquesta iniciativa amb l'objectiu de contribuir a la divulgació i emfatitzar la repercussió de les actuacions dels professionals veterinaris a la nostra societat perquè se vegin aquests serveis com un sistema orientat a promoure la sanitat animal, la seguretat alimentària i la convivència entre persones i animals garantint un nivell elevat de protecció de la salut pública. Per això, el Col·legi obrí el concurs en quatre línies d'actuació: seguretat alimentària i societat; inserció d'animals en l'entorn humà; comunicació i projecció social del veterinari i ramaderia i medi ambient. Els projectes seleccionats han hagut de complir tota una sèrie de requisits metodològics, pressupostaris i de contingut. De la mateixa manera, el COVIB espera que aquest tipus d'iniciatives incentivin l'esperit creador i productiu del col·lectiu veterinari i que se puguin generar i, sobretot, aplicar les bones idees que d'aquestes accions sorgeixen.

El COVIB aprofita així mateix la presència a Mallorca de Carlos Rodríguez (a

l'esquerra a la foto amb part del jurat), veterinari madrileny i conegut comunicador que condueix setmanalment un programa sobre animals de companyia a l'emissora Onda Cero a nivell estatal, per organitzar una xerrada-col·loqui sobre els animals de companyia. L'acte, que reuní un bon grapat de veterinaris i de gent vinculada al proteccionisme animal, provocà un intens debat entre els assistents, avivat en tot moment per un Carlos Rodríguez atrevit, descarat i provocador. Començà el manescal la seva exposició demanant-se retòricament qui va ser el responsable de que els avantpassats dels cans comencesin a viure amb els avantpassats dels humans. I qui d'aquests demanà a aquells si hi estaven d'acord. Rodríguez intentà explicar que la tinença d'animals de companyia és un acte unilateral però que s'ha de convertir en un acte generós d'anada i retorn. Posteriorment passà a debatre quin interès desperten els animals de companyia entre els governants i legisladors per cloure que no interessaven gens ni mica perquè en cas contrari ja existiria una legislació clara i definida sobre el aquesta qüestió. En aquest sentit, manifestà que són les protectores les que fan la feina als ajuntaments, als quals, remarcà, ja els va bé perquè la feina de protecció d'animals abandonats els surt de franc. Davant les queixes i/o reclamacions de l'auditori, que en tot moment va poder dir la seva, la xerrada clogué amb una reivindicació de diàleg entre totes les parts per solucionar un problema que fa massa temps que existeix i que no s'arreglarà sense cert sacrifici per part de tots els seus actors: ajuntaments, tècnics, veterinaris, protectores, etc.

Rodríguez és llicenciat en Veterinària per la Universitat Complutense de Madrid (1988) i fins fa res era copropietari de la clínica veterinària Parque Corredor de Madrid. Ha treballat també com a director, presentador, assessor i col·laborador en diversos espais informatius i d'entreteniment com Waku Waku (TVE1) o Club Disney (Tele 5), guanyant diferents premis. També és autor de diversos llibres com 'El meu gos, els seus amics i jo' o 'L'encantador de moixos'.

Bones festes a tots!!!

El Gran Hotel de Palma
acol·lí el passat 12 de
desembre el tradicional
brindis de Nadal del
COVIB, que congregà un
centenar de col·legiats

Una nit freda i plujosa donà les bones festes de Nadal als col·legiats. Va ser el 12 de desembre. Com és habitual per aquestes dates, el Col·legi organitzà la trobada nadalenca anual, en la que convidava a un brindis i a una picada als veterinaris i acompanyants que se vulguin acostar fins al lloc de torn. Enguany s'optà per fer-ho al Gran Hotel de Palma, l'edifici modernista situat en ple epicentre de la capital balear, i que acollia aquesta trobada per primera vegada després d'un parell d'edicions al restaurant del museu d'Es Baluard. La presència de l'incombustible Pep Aguiló, departint a l'entrada de la sala amb un grapat de col·legues, era indicativa de que aquest acte estira els col·legiats, especialment els que resideixen o treballen a Palma i el seu redol.

Els assistents tingueren l'ocasió de trobar-se amb amics i coneguts per comentar qüestions d'actualitat mentre picaven una tapa o brindaven per unes bones festes i un millor any 2013. Des d'aquestes línies, l'equip de la revista **VETERINÀRIA** desitja molta felicitat, salut i amor a tots els col·legiats, esperant que l'any que arriba sigui millor i que se puguin superar totes les dificultats que vagin sorgint en el camí.

13

Sant Francesc a Menorca i Pitiüses

Els col·legiats de Menorca i de les Pitiüses celebraren la festivitat de Sant Francesc, patró de la Veterinària, en diferents dies d'octubre. Així, els primers ho feren el dia 6, just després de la celebració de Mallorca al Palma Aquàrium, i els segons ho feren unes setmanes més tard, el dia 27. Ambdós actes serviren perquè els col·legiats posessin en comú les seves impressions en un moment complicat per tots. La imatge que il·lustra aquest comentari, cedida per Joan Riera Planells, es correspon a un moment de la celebració a Eivissa.

Curs d'auditories de seguretat alimentària

El COVIB organitzà els passats 28, 29 i 30 de novembre i el 5 de desembre al Col·legi de Metges de Balears, a Palma, un curs de 16 hores sobre auditories de seguretat alimentària destinat a aquells alumnes que ja havien participat mesos enrere en el taller d'implantació d'un autocontrol basat en el sistema d'APPCC en un esta-

bliment alimentari. Les sessions foren impartides per Antoni Sastre i el seu objecte fou mostrar com se planifica i se realitza una auditoria de seguretat alimentària, dissenyar llistats de comprovació, realitzar un programa d'auditoria i un informe d'auditoria i conèixer aspectes de diferents estàndards de seguretat alimen-

tària, entre altres punts. El curs es basà en un mètode actiu en el qual els alumnes participaren de forma significativa en el desenvolupament de les sessions a través d'una interacció continuada amb el professor. A més, aquest realitzà una avaluació dels alumnes amb un test multiopció i avaluació contínua de casos pràctics.

14

Facilitats per a la gestió de residus animals

El COVIB signa amb l'empresa Adalmo un conveni de col·laboració que presenta certs avantatges pels col·legiats

Ramon Garcia i l'apoderat de l'empresa Adalmo, Josep Cifre, subscripiren el passat 12 de novembre un contracte marc de col·laboració en matèria de gestió de residus sanitaris i perillosos. L'empresa Adalmo és un gestor autoritzat de recollida, transport, emmagatzematge i tractament d'aquest tipus de residus. Mitjançant aquest acord, se facilitarà assessorament per a la seva correcta gestió a tots els col·legiats, a més de presentar ofertes especials per a qui les demani. Igualment, Adalmo realitzarà una jornada informativa anual sense cap cost per als assistents. El COVIB, per la seva banda, s'ha compromès a facilitar a tots els col·legiats la informació necessària per a que se posin en contacte amb la societat de gestió de residus. L'acord té una vigència d'un any, prorrogable sempre i quan cap de les dues parts s'oposi.

Els joves artistes feliciten les festes a tots els col·legiats

El COVIB ha organitzat un concurs de Christmas entre fills i filles dels veterinaris; Els dibuixos dels tres guanyadors són la felicitació de Nadal del Col·legi d'enguany

Martina Oliver Contestí, de 3 anys, Maria Rosa Vázquez Quetglas, de 4, i Ivan Plasencia Llobet, de 7, varen ser els guanyadors del concurs de Christmas que organitzà enguany el COVIB per il·lustrar la felicitació nadalenca del Col·legi. Els tres infants resultaren premiats en les seves respectives categories i els seus dibuixos arribaren a totes les nostres cases en forma de felicitació 'on line'. Na Martina,

filla dels col·legiats Eva Contestí i Miquel Oliver; pintà una estrella de Nadal; na Maria Rosa, filla de n'Amadeu Vázquez, optà per un arbre de Nadal ple de regals, i n'Ivan, fill dels col·legiats Alcía Llobet i Ivan Plasencia, presentà un original dibuix dels Reis d'Orient seguint l'estrella i sota un enorme sol. Els guanyadors reberen un joc educatiu, una bicicleta i un joc electrònic, respectivament, com a regal.

Aquesta és la original forma que trià enguany la Junta del COVIB per felicitar aquestes dades tan especials, fent participants als més petits de la casa, amb la seva imaginació i el seu talent artístic. Un jurat format per tres persones de fora del col·lectiu veterinari va ser l'encarregat, el passat 11 de desembre, de triar els vencedors, que se dividiren en tres categories segons les edats dels participants: 3 anys, de 4 a 6 i de 7 a 12 anys. A més, aquests concorrien al concurs sota un pseudònim per evitar que es coneguessin els seus llinatges i evitar suspicàcies. Els colors vius, les formes impossibles i, sobretot, la imaginació dels fills i les filles dels veterinaris, impressionaren les membres del jurat, que tingueren una complicada papereta de triar un sol vencedor per categoria.

El Centre Municipal de Son Reus amplia les obligacions dels adoptants de mascotes

El Centre Municipal de Son Reus i l'Associació Balear d'Advocats pels Drets dels Animals (ADABA) han acordat recentment ampliar els compromisos per als propietaris dels animals procedents del centre caní. D'aquesta manera, a partir d'ara en els contractes d'adopció s'inclouran clàusules com que l'animal no podrà ser utilitzat per a l'experimentació de qualsevol tipus d'aliment per a altres animals, participació en baralles o enfrontaments amb altres animals; se li haurà d'oferir un lloc en el qual es pugui resguardar del fred, la pluja o el sol, així com l'espai suficient per al normal desenvolupament de la seva espècie. Els signants s'han de comprometre, a més, a facilitar a l'animal la pràctica de l'exercici físic que hagi de menester.

El taller de comunicació causa sensació a Eivissa

Foto cedida per Joan Riera

S'analitzà el paper de la comunicació en la resolució d'incidències amb els clients o en la gestió de conflictes

treball és la millor manera de prevenir conflictes i generar l'ambient de treball adequat. Es realitzaren tallers sobre l'escolta i el poder de les preguntes i se donà a conèixer el paper de la comunicació en la resolució d'incidències amb els clients o en la gestió de conflictes.

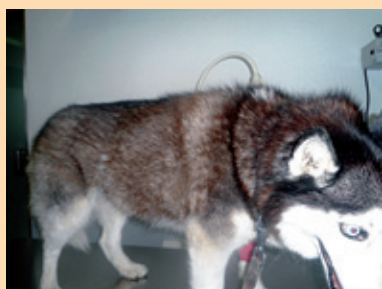
En paraules d'Alicia Aradilla, "en el sector es comença a valorar molt la formació en habilitats relacionals, àmbit en el qual entren tècniques com el coaching o la programació neuro lingüística i el COVIB està marcant la diferència oferint aquest tipus de formació, de temàtica poc habitual en el seu àmbit. Crec que totes aquelles empreses que no dediquin atenció al desenvolupament d'aquestes activitats en els seus equips, perdran competitivitat a curt termini ja que l'únic fet diferencial amb el qual compten les empreses de servei és el de les persones que les formen".

El passat 1 de desembre l'hotel Los Molinos d'Eivissa acollí una jornada de comunicació organitzada pel COVIB amb l'objectiu de conèixer i millorar la comunicació en els diversos àmbits en què intervenen els col·legiats en les seves tasques diàries. El taller va ser impartit per la sociòloga Alícia Aradilla, postgrau en resolució de Conflictes i promoció de la convivència (UAB), màster en Administració i direcció de comerç i certificada internacional en 'coaching', i va satisfer plenament la dotzena de col·legiats que hi assistiren.

Aquesta jornada formativa tan diferent ja s'ha celebrat a Mallorca i Menorca en el decurs de 2012, i atesa la bona acollida que ha tingut, el COVIB ha decidit que tindrà continuïtat en 2013 en una segona fase de continuació-ampliació de la primera edició.

El taller redunda en la importància que té una bona comunicació per poder expandir les competències tècniques relacionals, és a dir, saber de quina manera s'ha d'informar d'un diagnòstic o tractament a un pacient, o que saber expressar un malestar a un company de

Presentat per Clínica V. Santa Ponsa

- ¿Cuál es el diagnóstico diferencial?

- ¿Qué pruebas complementarias realizarías?

Resolució a la pàgina 22

Andrés Luis Ramis Caubet

Se presenta a consulta el 8 de Noviembre Layka, Husky siberiano de 10 años de edad y 20 kilos de peso con historia de polidipsia desde hace un par de días, apatía, anorexia, algún vómito esporádico y deambular rígido atribuido por el dueño a una lesión cervical diagnosticada tres años atrás.

A la exploración temperatura rectal de 38.7, TRC 3 seg., taquicardia y pulso débil. A la palpación abdominal se detecta una masa de gran tamaño en el abdomen craneal sin señales de dolor por parte de Layka.

A.M.A. incorpora coberturas exclusivas en toda su gama de seguros de autos

A.M.A. Seguros, la única compañía nacional especializada en seguros para profesionales sanitarios, ha mejorado las coberturas de sus cuatro modalidades de seguro de autos. Además, ofrece un nuevo sistema de tarificación online que permitirá personalizar las cotizaciones a las necesidades y medida de cada mutualista. Entre otras ventajas, la mutua incorpora: Más garantías por pérdida total del vehículo; Valor venal mejorado un 15%; Doble indemnización por fallecimiento; Más días de vehículo de sustitución; Cobertura por colisión con especies cinegéticas.

Estas nuevas coberturas se añaden a las ya clásicas, entre las que destacan las ventajas asociadas a la amplia red de Talleres Preferentes, con un 50% de descuento en la prima de la franquicia, parte único en daños de aparcamiento para las modalidades de todo riesgo sin franquicia, vehículos de cortesía; prioridad en las peritaciones, entre otras.

Reunió amb el nou conseller

Foto cedida per CAIB

El passat 22 de novembre es produí la primera presa de contacte entre els representants dels col·legis professionals de l'àmbit sanitari i el nou conseller de Salut, Família i Benestar Social, Martí Sansaloni, a la que hi assistí Ramon Garcia, president del COVIB. Sansaloni manifestà la seva voluntat de mantenir reunions específiques amb cadascun dels representants.

17

col·legi

Altes

831 - Marco Antonio Trejos Álvarez

Des de l'1 d'octubre de 2012.
Recol·legiació

929 - Marina Costa Roig

Des de l'1 d'octubre de 2012

930 - Mª Asunción Sempere Valero

Des de l'1 d'octubre de 2012

931 - Gemma Soto Ramón

Des de l'1 d'octubre de 2012

932 - Cristina Planells Ferrer

Des de l'1 d'octubre de 2012

933 - Miguel Quiñones Rey

Des de l'1 d'octubre de 2012

934 - Thaïs Rucabado Palomar

Des de l'1 de novembre de 2012

935 - Maria Cardona Roig

Des de l'1 de novembre de 2012

936 - Aina Bonet Barceló

Des de l'1 de desembre de 2012

937 - Francina Barceló Oliver

Des de l'1 de desembre de 2012

938 - Camino Lira Serrano

Des de l'1 de desembre de 2012

762 - Fernando Mir Prieto

Des de l'1 de desembre de 2012.
Recol·legiació

Baixes

664 - Mª Victoria Toledo Molina

Des del 12 de setembre de 2012

815 - Ana Martín Company

Des de l'1 d'octubre de 2012

887 - Aleix Rius Rigau

Des del 3 d'octubre de 2012

329 - José Luis Muriel Ledesma

Des del 3 de novembre de 2012

187 - Agustí Mercadal Sintés

Des del 16 de novembre de 2012

918 - Paula Álvarez Tuñón

Des del 20 de novembre de 2012

752 - Mario Enrique Revello Draper

Des del 26 de novembre de 2012

Voleu que els vostres col·legues coneguin com i on feis feina? Si estau interessats en que la vostra clínica surti a la revista **VETERINÀRIA**, no heu de fer res més que posar-vos en contacte amb el Col·legi mitjançant la pàgina web www.covib.org

Exòtics i +

En el centre de la vila de Lluçmajor, en els carrerons que abracen el Convent, s'hi troba la Clínica Veterinària Exòtics i +. El seu propietari, Antoni Duran, la dissenyà i construí fa just un any sobre un antic garatge propietat de la seva família. Ho féu sortejant moltes dificultats tècniques des del punt de vista arquitectònic, al marge dels evidents problemes que sol dur implícits l'obertura de qualsevol negoci. Es tracta d'un local que malgrat la seva antiguitat és relativament gran (al voltant dels 120 metres quadrats), amb una planta allargada com un gran passadís, que presentava fins a cinc desnivells diferents. Explica Antoni Duran que "no vàrem poder aprofitar res. Ho férem tot de bell nou. A més, haguérem de sortejar les diferents alçades a base de rampes llargues i suaus, de mode que no quedàs en tota la clínica ni un sol esgraó". Se nota que és una clínica nova. Amb un mobiliari senzill i un equipament nou de trinka, es

respira tranquil·litat entre parets 'groguenques' i rajoles grises. La llarga estança ha estat convertida en diferents habitacions mitjançant la col·locació de parets de vidre que li donen un aire d'espaiositat. Recepció, dues consultes, un quiròfan, laboratori-biblioteca, hospitalització i perqueria es troben pràcticament integrades en un mateix espai. "Volia que la clínica fos transparent en tots els sentits. Puc estar fent una cirurgia a una mascota mentre el seu propietari ho veu tot a uns pocs metres de la taula d'operacions. Crec que no podem ser més honests amb la nostra clientela", assegura el manescal. Al seu costat, la seva dona i companya, Débora Bordería, matisa algunes dates i completa la informació amb detalls i anècdotes. La veterinària l'ha acompanyat des del començament en aquesta incipient aventura i s'encarrega del dia a dia del centre i de la feina amb cans i moixos.

Fitxa

Nom de la clínica: Exòtics i +.

Titulars de la clínica: Antoni Duran Munar.

Adreça:

Cardenall Rossell, 7. Baixos. 07620. Lluçmajor.

Telèfon: 971 37 10 70.

Teniu obert des de: 31 d'agost de 2011.

Equip humà que conforma la clínica:

2 veterinaris i 1 auxiliar.

Equip tècnic: Endoscòpia, RX, ecografia, bioquímiques, hematologia, anestèsia gasosa, nebulitzadors, bombes d'infusió...

Especialitats: medicina d'exòtics i traumatologia.

Natural de Lluçmajor (24 de juliol de 1987), Antoni Duran tingué clar des de petit que seria manescal. Estudià la carrera a la Facultat de València, acabant el mes de juny de 2010. Tornà a Mallorca, on es féu autònom i treballà al llarg d'un any per a les clíniques Maioris i Metropolitán, portant les urgències i la medicina d'exòtics, àmbit en el que s'ha especialitzat. La seva passió pels exòtics ve derivada de la seva gran afició per la cria de psitàcides, un 'hobbie' que l'ha dut a conèixer un gran nombre de criadors (ara clients) i a aprofundir en un camp, el de la cria d'aus, que té un bon mercat per explorar (abans de final d'any fa comptes obrir Exòtics i + Aviaris, un centre de cria de psitàcides). Durant aquest any de feina

se'n adonà que a l'Illa no existia un centre especialitzat en medicina d'exòtics que oferís un servei integral pels nous animals de companyia i decidí moure els papers i cercar el finançament per obrir la seva pròpia clínica. "Tenia la intenció d'obrir una clínica en la que donéssim un servei integral per a la mascota, sense ser una tenda de res. Exclusivament medicina i assessorament. Així, tenc la immensa sort de poder fer aquelles tres coses que més m'agraden: traumatologia, exòtics i cria d'ocells. I fins el moment hem pogut triar els clients que hem volgut i ens va bastant bé", explica. Demanat sobre els exòtics, el manescal es mostra clar: "És una especialitat minoritària. Molts de veterinaris tenen coneixement d'exòtics perquè la nostra feina ha estat fins ara multidisciplinària. I encara ho és. No obstant, de cada cop és més important l'especialització, i aquí és on tenim un valor afegit. La d'exòtics és una medicina molt distinta perquè el 90% de les patologies se deriven d'un mal maneig de l'animal. Per això és tan important l'assessorament. Tenim clients de diferents punts de l'Illa, col·laborem amb tendes d'animals i també ens coneixen els criadors de psitacides i de canari-cultura. Així mateix, tenim col·laboracions amb clíniques veterinàries com a clínica de referència en exòtics i actualment ens estan arribant molts de casos de trauma derivats d'altres centres".

En poc més d'un any, Exòtics i + s'ha obert pas en un mercat tremendament competitiu i a un terme, Lluçmajor, en el que hi ha fins a nou centres. "Jo tenia molt clara una premissa: havia de competir mitjançant servei, no per preu. Intento ser molt servicial i col·laborador, tant amb els meus pacients com amb els

“La medicina d'exòtics és molt distinta. S'ha generalitzat una tinença irresponsable ja que el 90 per cent de les patologies d'exòtics se deriven d'un mal maneig de l'animal”, diu Duran

meus col·legues. Per això, abans d'obrir, vaig anar a visitar a totes les clíniques del poble per presentar-me i informar que

obria”, diu Antoni Duran, el qual afegeix, “la competències és bona. Una altra cosa és que no agradi que vengui un altre col·lega a llevar-te feina”. El negoci arrencà amb una petita inversió en publicitat (Pàgines Grogues) i funciona amb cita prèvia. La seva clientela es divideix en un 40% d'aus, un 40% de cans i moixos i un 20% d'altres (tortugues, rèptils, fures...) i la major part de les visites es concentren els capvespres a partir de les 18 hores. “La veritat és que no ho entenc gaire bé. Tenim un horari un poc atípic ja que els matins tenim obert de 9.30 fins a les 13 hores, i l'horabaixa des de les 17 fins a les 21 hores. Ara fa just unes setmanes que Exòtics i + ha posat en marxa la perruqueria i ha contractat una auxiliar i perruquera, Esperança Mas Pérez, que completa un equip jove i ambiciós del que ben prest en tindrem noves notícies.

Miquel Ballester i Francesc Solà reben la placa commemorativa en el dinar de Nadal

Els dos veterinaris jubilats de més edat que no tenen la placa commemorativa en reconeixement a la seva trajectòria reben cada any de mans dels seus col·legues aquesta distinció per tota una vida lligada a la Veterinària. Succeeix en el dinar de Nadal dels 4 Vents, a Algaida, una cita que s'ha convertit en un clàssic del calendari d'activitats del col·lectiu. En

aquesta ocasió la placa recaigué en les figures de Miquel Ballester i Francesc Solà, coordinador del col·lectiu.

El president d'honor del COVIB i membre actiu del col·lectiu, Tomeu Anguera, homenatjà els reconeguts amb una senzilla i emotiva descripció de les seves carreres i persones. Posteriorment, el president del Col·legi, Ramon Garcia,

Se lliurà la insígnia d'or del Col·legi a Pedro Bauzá

aprofità la presència de Pedro Bauzá, per lliurar-li la placa d'or pels seus 50 anys de col·legiació, ja que no l'hi havia pogut donar per Sant Francesc a causa de la delicada salut del manescal. Com sempre, un grup de dones dels veterinaris també s'acostaren fins els 4 Vents per compartir confidències en un agradable ambient. El secretari del COVIB, Jesús Martínez, un altre clàssic d'aquesta trobada, tampoc no faltà a la seva cita amb els jubilats.

20

Visita a Binissalem, la seva història i el seu mercat

El passat dia 26 d'octubre, el col·lectiu de Jubilats va reiniciar les seves activitats amb una visita al municipi de Binissalem. Quan es visita aquest municipi i s'hi arriba en tren, com era el nostre cas, s'ha de tenir en compte que el nucli històric i comercial queda a certa distància de l'Estació, la qual cosa ens va venir bé, ja varem haver de fer una caminadeta que ajudà a entonar els nostres cossos.

La primera troballa interessant que varem tenir, just en sortir del carrer de l'Estació, va ser la façana de l'edifici de

Cal General Morante, antiga posada de Bellveure, que per la seva situació i bona conservació, és un dels millors casals de Binissalem. Les quatre finestres simètriques i el portal clàssic, arrodonit a dalt, i rematat per un balcó, ens tingué embadalits un bon ratet. Tot seguit ens esperava la Parròquia de Nostra Senyora de Robines amb les portes obertes, una de les més belles esglésies de la comarca, que fou construïda en el segle XVIII, i amb una espectacular il·luminació interna. La seva construcció fou feta amb pedra dels voltants de Binissalem, el que li dona aquest caràcter tant especial i al que es deu la seva bona conservació de la façana i laterals.

La plaça de l'Església, que abans del segle XIX estava ocupada pel cementiri parroquial i que afortunadament fou

transformada en una plaça molt ben plantada, s'ha convertit amb el temps en el centre comercial de Binissalem.

Com el divendres és dia de mercat, qui més qui manco aprofità per fer alguna compra, trobar vells amics dels temps actius de la feina que també pasturaven pel mercat; i, finalment, l'expedició cercà un lloc on anar a dinar per acabar de confitar el dematí, assumpte aquest que va ser un poc complicat, atès la gentada que hi havia per aquell redol. Aprofitarem per parlar de les nostres cuites i possibilitats del programa de l'any que ve, que amb l'ajut de tots procurarem que sigui, al menys, tan interessant com ha estat l'any 2012.

TOMEU ANGUERA SANSÓ

¿Puede un profesional veterinario vender piensos u otros productos veterinarios que no precisen de receta veterinaria? ¿Se exige el alta en una nueva actividad (epígrafe del IAE)? ¿Cambia la situación en caso de sociedades mercantiles u otro tipo de entidades?

La única limitación que tiene la actividad profesional veterinaria, en el ámbito de la cuestión que aquí se plantea, es la prohibición de realizar una actividad comercial con medicamentos veterinarios. Por lo tanto, a "sensu contrario", no existe ningún impedimento, en términos generales, para llevar a cabo la venta en su establecimiento de productos veterinarios que no precisen de receta veterinaria (no medicamentos).

Presupuesto lo anterior, desde el punto de vista tributario, el mero ejercicio de cualquier actividad económica (empresarial, profesional o artística) da lugar a la obligación de presentar la correspondiente declaración censal de alta de actividad ante los Órganos de Gestión de la Agencia Estatal de Administración Tributaria (AEAT). El incumplimiento de dicha obligación constituye una infracción tributaria prevista en el artículo 198 de la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria, que lleva aparejada la correspondiente sanción tributaria en forma de multa pecuniaria.

Asimismo, la normativa fiscal vigente establece, que, con carácter general, la situación censal de ALTA en una actividad determinada faculta, única y exclusi-

vamente, para el ejercicio de dicha actividad, salvo que se establezca expresamente lo contrario.

En consecuencia, si un profesional veterinario (cuya actividad principal es la asistencia sanitaria y que figura clasificado en el epígrafe del IAE grupo 013 "Veterinarios" o en el epígrafe del IAE grupo 945 "Consultas y Clínicas Veterinarias") decide iniciar la actividad de comercio al por menor de piensos o de otros productos veterinarios, deberá presentar la correspondiente declaración censal de alta, consignando, a tal efecto, el epígrafe del Impuesto sobre Actividades Económicas que le faculte para llevar a cabo la nueva actividad.

Pues bien, por lo que respecta a la venta de piensos y otros productos destinados a la nutrición animal, la Dirección General de Tributos ha tenido ocasión de aclarar qué epígrafes se corresponden con la citada actividad. Concretamente, los contribuyentes que inicien la actividad de comercialización de piensos y otros productos alimenticios para animales, deben consignar en la declaración censal el epígrafe 647.I del IAE ("Comercio al por menor de

cualquier clase de productos alimenticios"). Asimismo, esa Dirección General ha confirmado que los sujetos clasificados en el epígrafe 659.7 del IAE ("Comercio al por menor de semillas, abonos, flores y plantas y pequeños animales") están facultados para vender piensos siempre que la actividad sea de aplicación específica y limitada a los animales que comercializan. Este último epígrafe permite adicionalmente la venta al por menor de toda clase de productos químicos y artículos relacionados con el cuidado de pequeños animales.

Finalmente, cabe señalar que la normativa expuesta resulta igualmente de aplicación en aquellos casos en que el profesional veterinario desarrolla su actividad a través de sociedades mercantiles u otro tipo de entidades, con o sin personalidad jurídica. Todo ello sin perjuicio de que los profesionales (autónomos) y las entidades puedan tener un tratamiento tributario diferenciado tanto en la imposición directa como, en su caso, en la imposición indirecta.

BUFETE ANTONIO FONT

21

art al COVIB

Margalida Escales cedeix al COVIB una de les seves darreres obres

Una escultura de fang pertanyent a la seva col·lecció 'Geometries Secretes' (2011) ha romàs exposada aquest trimestre prenadalenc a l'entrada del Col·legi cridant, sens dubte, l'atenció del visitant. Margalida Escales (Santanyí 1953) començà a treballar la ceràmica amb 22 anys i des de fa gairebé 25 anys ha realitzat nombroses exposicions individuals o col·lectives de la seva obra.

Entre d'altres ha exposat en solitari a diferents galeries i espais d'Alcúdia, Santanyí, Hamburg, l'Institut Cervantes de Praga, Palma, Brussel·les, València, Lisboa, Sevilla o Zurich, amb les seves col·leccions o recull d'escultures i dibuixos. Ha guanyat diversos premis i algunes de les seves obres romanen a diferents llocs públics de Mallorca formant part del mobiliari urbà.

Foto 8

Brot de botulisme a la llacuna de Can Guidet

El botulisme aviar és una malaltia paralitzant i usualment fatal, que es produeix quan les aus ingereixen la neurotoxina produïda pel bacteri *Clostridium botulinum*. Set tipus de toxina han estat identificats segons la seva antigenicitat, i és sobretot la toxina C la que causa més brots de mortalitat en les aus. La majoria de les pèrdues es donen en aus aquàtiques però probablement totes són sensibles a la toxina C, amb l'excepció dels voltors. Es produeix paràlisi dels músculs esquelètics, que ocasiona la inhabilitat per a sostenir el vol i per a mantenir el cap, i parèisia de les potes, i freqüentment les parpelles tanca-

augment de la mortalitat a la llacuna i hi va aparèixer un nombre aproximat de 70 aus mortes amb símptomes de flacciditat, ales esteses i ofegament. Es varen prendre diverses mostres orgàniques pertanyents a un cadàver d'àneda real i es lliuraren al laboratori d'IBABSA, perquè gestionàs amb el laboratori de referència nacional d'Algete les anàlisis de malalties sospitoses. Les primeres anàlisis realitzades mitjançant inoculació a ratolins varen donar com a resultat la sospita de botulisme, malaltia que es va confirmar al cap d'un mes en anàlisis posteriors (prova de protecció del ratolí), en concret el botulisme tipus C.

ments alimentosos tòxics han de ser oposats i digerits per les aus, ja sigui directament o a través del consum de zooplàncton o invertebrats que distretament incorporen la toxina, i que actuarien com a concentradors d'aquesta. A pesar que la majoria de les aus aquàtiques no consumiran directament un cos d'un vertebrat, fàcilment ingeriran qualsevol cuc que en caigui. D'aquesta manera, els brots de botulisme es perpetuen.

La rapidesa d'aparició i la severitat dels signes clínics és proporcional a la quantitat de toxina ingerida. Per aquesta raó, el mètode de maneig més comú en

Fotos cedides per Jesús Plaza (Emaya). Foto 1: Mostra de sang d'au afectada.

Foto 2: Vista de la llacuna de Can Guidet, amb algunes aus afectades a la vorera.

des. La mort se sol produir per fallada respiratòria i/o ofegament.

La llacuna de Can Guidet, situada entre Son Ferriol i la Casa Blanca i gestionada per l'empresa municipal d'aigües EMAYA, és usada per la Comunitat de Regants del Pla de Sant Jordi per al regadiu de la zona. En els darrers anys s'ha convertit en un lloc d'assentament temporal i de passada en les migracions d'aus de diferents espècies, al voltant de 1.000 al dia. Durant l'any és comú observar-hi una certa mortalitat aviària, encara que al final dels estius es detectava un cert increment d'aus mortes, circumstància que en els anys 2006 i 2007 repuntà a l'alça. Llavors s'investigaren sense resultats ressenyables les principals malalties aviàries silvestres: herpesvirus, Newcastle, influença aviària... (aquesta darrera molt de moda en aquelles dates), incloent-hi també el botulisme.

Enguany, les dues primeres setmanes de setembre es va observar de nou un

Una vegada posat en coneixement del Servei de Ramaderia de la Conselleria d'Agricultura, i paral·lelament al desenvolupament dels esdeveniments, es varen retirar les aus afectades i els cadàvers.

L'epizootologia és complexa i en part desconeguda, encara que l'aparició del *Clostridium botulinum* sol coincidir amb l'estiu a les llacunes de les nostres latituds, moment en què hi ha un menor volum d'aigua i oxigen dissolt, i una elevació important de pH i temperatura. És fonamental també la presència de matèria orgànica que serveixi de font de proteïnes per al bacteri, per la qual cosa qualsevol procés o circumstància en què aparegui vegetació, aus o insectes morts a la llacuna afavorirà l'aparició d'aquest tipus de brots. Aquests factors beneficien la germinació dels clostridis *botulinum* latents als llots en la seva forma esporulada i la toxina s'allibera quan el bacteri sofreix autòlisi. Però perquè un brot realment ocorri els ele-

els brots de botulisme tipus C en aus aquàtiques és la retirada de cadàvers, tal com s'ha realitzat a la llacuna de Can Guidet. Aquesta mesura de maneig és especialment important abans del desenvolupament de les larves als cossos que es troben a les basses, que dona un termini de 3 a 5 dies, per a prevenir la transmissió de toxina a altres aus i la propagació dels brots de botulisme.

També es pot plantejar el tractament de les aus amb antitoxina tipus C, amb resultats favorables en un bon percentatge d'aus tractades, i proporcionar-los l'accés a aigües netes, encara que aquests mètodes són més específics i difícils d'aplicar en brots d'aus silvestres.

**Tomeu Martí, responsable tècnic
Laboratori Sanitat Animal IBABSA**

**Jesús Plaza Sola, cap de servei de
Depuració d'EMAYA**

Porque cuando se queda sin coche,
es cuando más ayuda necesita

Y además,

50%
DESCUENTO

Así funcionan nuestras nuevas coberturas exclusivas:

¿Tiene un problema con el coche y necesita que alguien le acerque al taller?

Nosotros lo hacemos

¿No sabe cómo volver a casa después?

Nosotros le llevamos

Y en caso de siniestro total, ¿cómo va a moverse?

Con el coche de sustitución que A.M.A. pondrá a su disposición

Así de fácil y así de claro

Confíe en la experiencia de A.M.A. y disfrute del mejor servicio con total tranquilidad

A.M.A. PALMA DE MALLORCA:
c/ Barón de Pinopar, 10; bajo
971 71 49 82
pmallorca@amaseguros.com

**LA CONFIANZA
ES MUTUAL**

